

ERC es prepara per al postpujolisme

Manresa acollirà la Conferència Nacional d'ERC el 8 de juliol, amb l'objectiu de debatre les bases ideològiques i estratègiques de la formació i amb la idea d'ampliar el seu suport social, un cop assegurat, després del darrer cicle electoral, el propi espai polític.

Encara no fa un mes, el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) preparava, en el seu IX Congrés Nacional, les eines i estratègies que necessita per encarar-se amb l'anomenat "postpujolisme". Ara és el torn d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). Aquesta formació independentista, després de tancar el cicle electoral havent assolit una gran part dels seus objectius, el dia 8 de juliol aplega a Manresa la II Conferència Nacional, sota el lema "El referent de la Catalunya activa".

En aquesta reunió assembleària, amb més de 500 militants inscrits, Esquerra vol examinar quatre grans objectius de reflexió: reforçar un discurs del partit per encarar-se amb el nou cicle polític, inserir la formació en la societat, potenciar ERC com a partit modern, dinàmic, obert i útil, i reflexionar sobre Europa i els desafiaments del segle XXI.

La darrera conferència nacional d'aquesta formació es va fer a Barcelona l'any 1997, sota el lema "Enfortir l'esquerra nacional". El propòsit era de posar les bases d'una nova formulació de l'estratègia política del partit, que acabà de definir el Congrés de Girona del 1998. Llavors es tractava de superar el moment crític viscut amb l'escissió dirigida per Àngel Colom i Pilar Rahola, i la intensa bipolarització entre CiU i PSC.

Aquesta segona conferència nacional d'ERC parteix de la idea que si fins ara l'actuació d'Esquerra s'havia centrat a reforçar un es-

pai propi, amb unes estratègies encaminades a consolidar un electorat propi entremig de les dues grans forces polítiques del Principat, CiU i PSC, ara ha de fer un salt i determinar les estratègies més útils per a créixer el suport social d'ERC, ara que comença un nou cicle polític, anomenat "postpujolisme".

La ponència oficial, coordinada pel diputat al Parlament de Cata-

Integrants d'ERC troben absurd de proposar-se un possible acord amb CiU, quan ningú no qüestiona l'entesa CiU-PP.

lunya i senador Carles Bonet, explora les noves vies polítiques per aconseguir una aproximació més intensa amb la societat del país. El document identifica una sèrie de punts adversos que la formació hauria de superar. Un d'aquests punts insisteix en el fet que una gran part de la població encara té una imatge massa "resistencialista" i "idealista" del partit, que difumina la de "partit de govern, preparat per a gestionar el dia a dia". A banda, el document també fa observar l'escassa proporció de do-

nes entre l'electorat i la militància, deguda a una descura excessiva dels missatges feministes. La poca permeabilitat entre els sectors de catalans provinents de la immigració també és un dels punts sobre els quals reflexiona.

Territorialitzar les sigles. Així mateix, el document proposa un replantejament estratègic per fer més operativa la presència del partit al conjunt dels Països Catalans. En aquest aspecte, es parla de territorialitzar les sigles del partit a cada un dels territoris i de dotar-se d'una estructura que permeti una política concreta a cada lloc, bo i mantenint la concepció "d'esquerra nacional", sense descartar la participació, "allà on calgui, en blocs amplis de vocació unitària, de caràcter progressista i de voluntat nacional". De fet, fonts consultades del partit, aposten obertament per una estructura confederal entre les federacions del partit dels territoris dels Països Catalans.

El document també remarca la necessitat d'augmentar la presència d'ERC dintre la societat civil, i la influència d'aquesta en la dinàmica del partit.

Més enllà de totes aquestes reflexions, la que més controvèrsia ha generat al si de la formació ha estat el debat sobre la possibilitat de fer una oferta de govern definitiva a CiU. Des de la direcció republicana es valora molt negativament que el govern de Catalunya depengui de les decisions del PP. Argumenten que la dependència suposa una involució política de l'autogovern.

vern català, amb lleis de base que en limiten les competències o amb el reforçament de competències estatals en detriment de les autonòmiques. L'esborrany de la ponència exposa que ERC mai no ha rebut cap oferta seriosa de pacte de govern per part de CiU. Que, per molt que aquesta coalició nacionalista hagi acusat els republicans d'abocar-los a un pacte amb el PP, són els interessos econòmics personals de molts dels dirigents de la coalició que han determinat l'acord amb els populars. Tot i així, el document advoca perquè ERC, "per responsabilitat", faci una oferta definitiva a CiU a fi d'evitar la dependència del govern català, i que sigui el PP que controlï la política catalana.

Segons l'esborrany de la ponència, amb una oferta de col·laboració al govern de la Generalitat, que respecti els compromisos electorals d'ERC —lliurats en document notarial al síndic de greuges abans de les eleccions al Parlament català—, la formació independentista deixaria ben clar a les bases i a l'electorat de CiU que és la cúpula de la coalició que no fa possible l'acord. La proposta, que hauria de garantir un tracte digne per a ERC (semblant al que rep Unió) i que hauria d'aprovar un Consell Nacional Extraordinari per majoria qualificada (de dos terços), seria una oferta amb data de caducitat, vàlida fins a l'1 de gener del 2001 i prou. Però, tot i aquesta proposta, l'esborrany de la ponència continua defensant els acords tripartits (CiU, PSC i ERC) com la millor forma de poder millorar l'autogovern; per tant, també insisteix en la necessitat d'augmentar el diàleg amb les altres forces d'esquerra.

L'opció al pacte amb CiU. Però l'anàlisi política anterior no és pas compartida unànimement per tota la formació. Tant sobre aquest punt com els exposats més amunt, l'esborrany de la ponència ha rebut prop de tres-centes esmenes, la majoria de les quals no arribaran a incloure's al text definitiu. Entre totes es destaquen tres esmenes a la totalitat, l'una de les quals presenta

un text alternatiu. Les esmenes van en sentits diferents, tot i que algunes es refereixen a la dispersió del text i a un excés de temes. Però el text de l'esmena a la totalitat presentada per Josep Pinyol, militant de la federació de Cornellà de Llobregat, considera un error i un trencament de l'estratègia seguida per ERC, des del Congrés de Vilanova del 1996, oferir un acord de govern a CiU. El text alternatiu defensa que es planteja un fals dilema entre "un partit reduït a les proclames ideològiques i un partit frontissa obsedit per entrar al govern". Ben altrament, proposa un model de partit, amb una estratègia a llarg termini, que pot combinar "la mobilització popular amb l'acció política institucional".

També defensa que cal superar del tot la imatge subsidiària de CiU que molta gent encara té d'ERC. Un fet que no es pot defugir, segons Pinyol, si tenim present que els dos darrers secretaris generals de la formació avui militen a Convergència. El text reivindica, entre més coses, que ERC es doti d'un discurs propi i coherent, com a mitjà per a atreure l'electorat desenganyat de les altres opcions olítics. Com a exemple esmenta la trajectòria seguida pel BNG, a Galícia, o els problemes d'estancament electoral que tenen forces

com EA, al País Basc, percebuda com un satèl·lit del PNB, o com IC-V que, havent donat suport obert a Maragall, va moure una part del seu electorat a votar directament el PSC.

Durant els dies anteriors a la conferència s'ha obert un procés de debat intern sobre la introducció o transacció de les esmenes rebudes a fi de pacar un text que respecti tant com sigui possible les sensibilitats diferents de la formació. Així, no es descarta la presentació d'un text annex a la ponència oficial que inclouria una bona part dels matisos i de les observacions fets per la militància.

Però hi ha veus a ERC que qüestionen la manera com s'ha plantejat la conferència nacional. Entenen que, amb els resultats positius obtinguts en l'últim cicle electoral (considerades les dificultats de partida de la formació), l'assemblea havia de servir per reforçar una imatge positiva del partit. En canvi, plantejant el debat sobre les condicions d'un possible pacte amb CiU, introdueix un element de tensió absurd, perquè la coalició liderada per Pujol ha demostrat, per activa i per passiva, que s'estima més de mantenir els acords amb el PP, mentre sigui possible.

Enric Rimbau

Congrés Nacional d'ERC a Girona, el 1998. La segona Conferència Nacional ha d'aprovar un document que serveixi de base al Congrés Nacional que s'escalarà, probablement, la primavera de l'any que ve.